

עפ"ג 12210/09/16 - מדינת ישראל נגד דוד כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 12210-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
דוד כהן ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

המעוררת
נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט) בת"פ 33150-05-15
מיום 11.7.2016.

כללי

1. אשמת המשיב נקבעה בביצוע שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירת אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. המשיב נדון ל-400 שעות של"צ; פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪; והתחייבות בסך 5,000 ₪ למשך שנתיים. הערעור מופנה כנגד אי ההרשעה וקולת העונש.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 5.5.2015 בשעה 22:30, נסע א.א. (להלן: "הקטין") על אופנוע במסגרת עבודתו כשליח במסעדת "X" ועקף את הרכב בו היה המשיב עם שניים אחרים. המשיב עצר את הרכב, יצא לעברו, דחף אותו בחוזקה והפילו, כך שהקטין נפל על הכביש והמשיב המשיך לתקוף אותו. בהמשך, ולאחר שהקטין שב למסעדת ה"X" נסער וחבול, הגיע למקום גם המשיב, יחד עם שני האחרים, ושאל מי השליח במקום. לאחר שהקטין השיב כי הוא השליח, ניגש אליו המשיב ותקף אותו, תוך ששני האחרים מנסים להפריד ביניהם. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו לקטין נפחות בפנים ומכאובים בגופו. בהמשך הלילה, התקשר המשיב אל הקטין, באמצעות טלפון של אחר, ותוך שהוא מזדהה בשם אחר ניסה לשכנע את הקטין שלא להגיש תלונה. בהמשך אותה שיחה איים המשיב על אחיו של הקטין, באומרו כי הוא יודע היכן עובד הקטין וכי אחרי שייעצר וישתחרר יכה שוב את הקטין.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. המערערת טוענת כי העונשים שהוטלו על המשיב אינם מייחסים את החומרה הראויה לעבירות בהן הורשע ואינם הולמים את הנסיבות המחמירות בהן בוצעו, נוכח פוטנציאל הנזק הקטלני שבמעשיו. המערערת מדגישה כי עבירות אלימות בין נהגים תוך כדי שימוש ברכב הן הוותיקות אסון היות שלא רק המעורבים הישירים בתקיפה חשופים לסיכון, אלא גם עוברי אורח.

4. המערערת טוענת עוד כי לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן מבלי לערוך איזון בין תכלית השיקום ובין תכליות נוספות של ההליך הפלילי. העונש שהוטל על המשיב לא מבטא את הפגיעה בערכים המוגנים בדבר שלום הגוף, חירות הפרט, ביטחון הנסיעה בכבישי ישראל והביטחון האישי של הקטין ושל הציבור.

5. המערערת הדגישה כי עניינו של המשיב אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים המאפשרים את ביטול הרשעתו. חומרת העבירה בנסיבותיה אינה מאפשרת ביטול הרשעה. המקרה אינו עונה גם על התנאי הנוסף לביטול הרשעה, שעניינו הוכחת נזק מוחשי לפגיעה במשיב. עוד נטען כי גם אם היה קשר בין המעשים נשוא כתב האישום לבין הטראומה שחוזה המשיב כתוצאה ממותו הטרגי של אחיו, לא בא הסבר לחלק המאוחר של המעשים. וכן, לא הונחה תשתית לכך שיש סיכוי ממשי, קונקרטי לפגיעה בפרנסת המשיב.

6. ב"כ המשיב טען, מנגד, כי החלטת בית משפט קמא באה לאחר שהביא בחשבון כל הנימוקים הרלבנטיים ונתן לכך ביטוי בהחלטתו. יתכן שבית המשפט הלך לקראת המשיב אך אין טעות בהחלטתו. מדובר בצעיר שנקלע למעשה שלא מתוך תכנון מוקדם. בכל מקרה, החלטתו של בית משפט קמא אינה בלתי סבירה ואין בה טעות מהותית, ולמעשה לא נטען כך בערעור המדינה. וכן, חלף זמן מביצוע המעשים ומאז לא נפתח כל תיק פלילי כנגד המשיב.

תסקיר שירות מבחן

7. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב, יליד שנת 1993, מתגורר בבית הוריו בבית שמש, הינו בעל עסק עצמאי של הפעלת ציוד לקידוח. המשיב הינו הצעיר מבין חמישה ילדים במשפחתו, אשר לפני כ- 16 שנה חוותה משבר עם מות אחיו של המשיב בתאונת רכיבה על סוס. עם סיום לימודיו קיבל המשיב פטור משירות צבאי והחל לעבוד בתחום השיפוצים. לפני שנה פתח עסק עצמאי. אין למשיב עבר פלילי. הומלץ להימנע מהרשעת המשיב ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 180 שעות במסגרת מתנ"ס בית שמש, בפיקוח שירות מבחן.

8. ביום 4.7.2016 הוגש תסקיר משלים בעניינו של המשיב המלמד כי המשיב, בסופו של הליך מורכב, נוטל אחריות על המיוחס ומנסה לפעול באורח שקול ככל הניתן.

דין

9. בדרך כלל, משקבע בית המשפט כי אדם בגיר עבר עבירה, יש להרשיעו בגין עבירה זו ורק בנסיבות חריגות יימנע

בית המשפט מהרשעה. בבר"ע 432/85 ג'דעון רומנו נ' מדינת ישראל (ניתן ב- 21.8.1995) נקבע כי: "בעקבות ההודאה בעובדות או בעקבות המסקנה השיפוטית שעבירה פלוגית הוכחה כדבעי לאור הראיות שהובאו בפני בית המשפט, גם באה בדרך כלל ההכרעה לפיה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשעה...".

10. במקרה דנן לא מתקיימים שני התנאים, האמורים לחול במצטבר, על מנת שניתן יהיה לאפשר הימנעות מהרשעה. התנאי הראשון- על ההרשעה "לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם" לא הוכח. המשיב ציין בפני קצינת המבחן כי הוא חושש שהרשעה תפגע בפרנסתו שכן לעיתים מבצע פרויקטים במקומות בהם נדרש לתעודת יושר. אולם, לא הונח בסיס לטענה בדבר פגיעה כאמור בפרנסתו של המשיב. אין די בחשש או באפשרות תיאורטית שההרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו של המשיב. גם התנאי השני לא מתקיים- למרות תסקיר חיובי, והערכת שירות המבחן כי מדובר בבחור צעיר המנהל אורח חיים תקין בדרך כלל, ללא עבר פלילי, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר במעשה של בריונות ואלימות בכביש שבעטיו נפגע המתלונן, מה עוד שהמשיב לא הרפה ואף הגיע למקום עבודתו של המתלונן ולאחר מכן ניסה למנוע הגשת התלונה כנגדו.

11. לאור האמור לעיל, הערעור לעניין אי הרשעת המשיב - מתקבל. אנו מרשיעים את המשיב בעבירות שנקבע כי עבר אותן. באשר לערעור לעניין חומרת העונש - ערעור זה נדחה.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד